

Can Granada

Santa Eulàlia de Ronçana

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Camí de CanTabaquet
Emplaçament Des de la ctra. de Bigues, al barri de Can Torres seguir pel carrer del Pi Gros fins a la casa

Coordenades:

Latitud: 41.64031
Longitud: 2.22703
UTM Est (X): 435625
UTM Nord (Y): 4610130

Classificació

Número de fitxa 08248 - 93
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Historicista
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 002112700DG31B0001HH
Autoria de la fitxa Marta Lloret Blackburn - Antequem S.L.
Data de registre de la fitxa: dv., 02/09/2011 - 02:00

Descripció

Can Granada és una masia d'origen medieval sobre la qual es va fer una gran reforma a mitjans del segle XX. En aquesta intervenció es va reconstruir la casa, es van refer tots els interiors, es van obrir i reformar

finestres, es va revestir la façana amb còdols i es va afegir una torre de guaita, donant-li així un marcat caràcter historicista. De l'edifici primitiu pràcticament no se n'observen vestigis.

És un edifici de planta rectangular que s'estructura en tres crugies. Consta de planta baixa i pis i té la coberta a dos vessants amb el carener perpendicular a la façana. El frontis es compon simètricament segons tres eixos, definits per obertures d'arc pla de pedra carejada, llevat del portal d'arc de mig punt adovellat i la porta neogòtica de l'extrem de llevant. Al costat d'aquesta s'adossa una torre circular troncocònica oberta amb finestres a mode d'espitlleres i rematada amb merlets. De la façana lateral de ponent en surt un cos perpendicular d'un sol nivell d'alçat, habilitat a la part superior com a terrassa transitable. Des d'aquesta es pot accedir a la casa per la façana de llevant. A ponent també s'han adossat diversos cossos, un dels quals amb terrassa superior tancada amb vidre. Davant la façana posterior, on s'ha obert un gran finestral apuntat, hi ha els coberts i corts de construcció moderna.

Història

La referència documental més antiga del nom Granada es remunta a l'any 1078, quan consta com una afrontació en el testament que fa un tal Guillem Arnau. Tanmateix, el nom Granada associat a una família no el trobem fins al segle XIV, quan ja trobem documentats a Santa Eulàlia Berenguer i Antic Granada, una descendent dels quals sabem que ja residia al mas Granada a finals del segle XV. Aquesta era Miquela Granada, que tenia el domini útil del mas i havia de pagar els corresponents censos al prior de Sant Miquel del Fai. Tot i que en aquest moment ja s'havien abolit els mals usos gràcies a la Sentència Arbitral de Guadalupe, Miquela havia de pagar el cens anual corresponent. En el fogatge de Santa Eulàlia de l'any 1553 hi consta com a cap de la casa Joan Torra, que probablement s'hauria casat amb una pubilla del mas. Tanmateix, l'any 1584 tornem a trobar una Granada al capdavant de la casa, Montserrat, vidu d'Eulàlia. Malauradament, Montserrat i el seu germà Benet van ser portats a la presó reial a Girona, on el primer va acabar morint després de passar-hi més d'un any. El seu únic fill, Jaume, va passar a ser l'hereu del mas, tot i que per la seva curta edat en van ser procuradors Salvador Vendrell, Francesc Falgar, Benet Burch i Jaume Esmandia. Per sufragar les deutes que havia acumulat el mas davant d'aquests desafortunats successos, els tutors de Jaume van haver de demanar a la cort del batlle de la baronia de Montbui l'autorització per vendre terres de la propietat, que es van fer efectives a la darrereria del segle XVI. La mort sobtada de Jaume Granada a principi del segle XVII, amb les deutes que acumulava el mas, van provocar que la seva vídua, Rafaela, vengués la propietat a Antic Valls i Granada, contant amb l'autorització del prior de Sant Miquel del Fai. El mateix Antic va formar part del consell de la baronia de Montbui els anys 1630, 1638 i 1640. Malgrat la venda de diverses peces de terra al llarg del segle XVII, els Valls van seguir acumulant deutes. Durant el segle XVIII els propietaris de la casa van passar a cognominar-se Lluç Vallsgranada, tot i que probablement estaven emparentats amb els Valls. A mitjans del segle XIX, l'hereu de la casa era Francesc Lluç Vallsgranada, que seria tinent d'alcalde de Santa Eulàlia. Malgrat un curt període en què els Lluç van viure a Lliçà d'Amunt, van residir al mas Granada fins a l'any 1954, en què la vídua Josefa Pubill i el seu fill Jaume Lluç van vendre'l a Eduard Tarragona i Josefina Coromina, provinents de Barcelona. En aquest moment van fer una reforma notable a la casa, donant-li així la fesomia actual. Actualment, encara en són els propietaris.

Bibliografia

CANTARELL, C.; CIURANS, X. (2010). El patrimoni històric de Santa Eulàlia de Ronçana. Santa Eulàlia de Ronçana: Ajuntament de Santa Eulàlia de Ronçana.

CIURANS, X. (2005). "Cases que tenen història: Can Granada", Anuari Local, núm. 43. Santa Eulàlia de Ronçana: Ajuntament de Santa Eulàlia de Ronçana.

CLARET, J. (1974). "Cases que tenen història: Can Granada", Anuari Local, núm. 12. Santa Eulàlia de Ronçana: Ajuntament de Santa Eulàlia de Ronçana.

